

nova. I aquesta nova vida deu tenir les c'os qualitats de la Resurrecció del Fill de Déu que'ns declara l'Evangelí.

Jesús va resuscitar no amb apariència sinó en veritat, i després de resuscitat va aparèixer-se als deixebles; aixís també la primera qualitat de nostra resurrecció espiritual es estar convertits en veritat; la segona es manifestar que estem convertits.

(De Bourdaloue)

SANTORAL

- 4 ✠ DIJUMENGE.—PASQA DE RESURRECCIÓ.—St. Isidor, de Sevilla, arq.—*Demà s'obren les velacions.*—(I. P. B.)
- 5 DILLUNS.—(Avans ✠) St. Vicens Ferrer, i Santa Emilia.
- 6 DIMARTS.—(Avans ✠) Sts. Sixt I, papa i mr., i Marcellí mr.
- 7 DIMECRES.—Sts. Epifani, Saturní, bisbes i Joan B. de la Salle.
- 8 DIJOUS.—Sts. Albert el Magno, Amanci i Dionís, bisbes.
- 9 DIVENDRES.—St. Demetri mr.; i Stes. Maria Cleofé i Florinda, v.
- 10 DISSABTE.—St. Ezequiel i Sta. Evigla.
- 11 ✠ DIJUMENGE.—*De Quasimodo.* St. Lleó el Magno, p., i Sta. Florencia.

Patró de la setmana. Sant Vicens Ferrer. Dia 5.

Glòria d'Espanya i sobre tot de València la seva terra. Era dominic. Ell i Sant Antoni de Padua son, potser, els dos predicadors més grans que ha tingut l'Església a aquí a Europa desde'ls temps dels apòstols. Va recórrer predicant Espanya, França, Anglaterra, Escòcia, Irlanda, Piemont, Lombardia i tenia part de Itàlia. Aquí a Espanya amb els seus sermons, convertí a més de vint-i-cinc mil jueus i més de divuit mil moros. En tot aquest temps cada dia deia missa cantada, cada dia feia sermó, cada dia es deixuplinava, cada dia dejunava, no menjava mai carn; ni vestia mai roba de fil, ni parava mai. En quinze anys no més estigué divuit dies sens predicar. Li deien *l'Angel del Apocalipsis*. Predicava sobre tot del judici universal. Per tot allà on passava ell, passava la gràcia de Déu, tot-hom se compungia, tot-hom plorava els pecats. L'acompanyaven una colla de religiosos de diferents Ordres per a ajudar-lo a confessar als que's penedien. Els seguien cristians de tots indrets havent arribat a vegades a tenir auditoris de vuitanta mil persones, de modo que les autoritats tenien treballs per allotjar la gent. Durant el sermó casi tot-hom plorava i molts se deixuplinaven públicament; tant era així que hi havia parades de deixuplines, com aquestes de rosaris que encara se veuen en nostres temps de missió. Se'l tenia en gran autoritat per tot. El Concili de Constància discutia qüestions molt enredades i com que les opinions eren moltes decidiren consultar a St. Vicens que llavors estava predicant a la Borgonya; i li enviaren una comisió formada del Cardenal Anibal de Sant Angel amb dos teòlegs i dos canonistes.

També anà al Parlament de Caspe com a representant de València "per a decidir a qui tocava la corona d'Aragó. Amb ocasió d'això algún escriptor ha parlat amb lleugeresa de nostre sant. I es llàstima; certament mereix tot el respecte un home que, per la seva santedat i per la seva prudència, va mereixer en vida el respecte i consideració de tots els pobles d'Europa.

Avui comencem...

Sant Carles Borromeu cada matí deia: «Avui començo a servir a Déu» No contava ell lo que avans havia fet; li semblava que no havia fet res de bo, com si en la vida passada no hagués practicat cap bé, i per a això deia amb resolució: Avui comenso a servir a Déu...

Nosaltres també hem de fer com Sant Carles. Cada dia resolguem-nos a comensar a ésser tots de Déu.